

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Stanislava Králíka a přísedících Mgr. Martina Hlávky a Vlasty Mařánkové v hlavním líčení konaném dne 5. září 2016

t a k t o :

obžalovaný

Alois B . ,

nar. xxx, trvale bytem xxx,

se podle § 226 písm. a) tr. řádu

z p r o š t u j e o b ž a l o b y

Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 1KZV 230/2015, pro zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm.

a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že:

v blíže nezjištěné době do 4. 9. 2015, v Praze xxx ve společně obývaném bytě v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení v nezjištěném počtu případů osahával svou nezletilou dceru pošk. A. B., nar. xxx na přirození, strkal jí prst do přirození, jak ve vaně při koupání tak i v posteli, poškozená plakala, bolelo ji to, následně si její prsty zasouval do svého análního otvoru a požadoval po nezletilé, aby toto neříkala své matce, protože ta by ji pak neměla ráda a zlobila by se, přičemž při tomto svém úmyslném jednání si byl vědom nízkého věku nezletilé, využil její psychické i fyzické bezbrannosti vyplývající z jeho převahy psychické, fyzické, i z převahy dospělé autority, když nezletilá je vzhledem ke svému velmi nízkému věku po všech stránkách nedostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání pochopit, domyslet, vyhodnotit a dostatečně projevit svou vůli a dát tak jednoznačně najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním a odpor k němu, nebo se jinak účinně bránit, jeho jednání nerozuměla, čehož si musel být nepochybně vědom a jejího stavu využil k dosažení svého uspokojení, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená A. B., nar. xxx, trvale bytem xxx, zastoupena kolizním opatrovníkem JUDr. Benem Jeřábkem, se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 13. 4. 2016 byla státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze podána obžaloba pod sp. zn. 1KZV 230/2015 pro zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl obžalovaný dopustit tak, jak je blíže popsáno ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný B. se hájil zejména tím, že z provedeného dokazování jasně vyplynulo, že poškozená podléhá sugesci a ovlivnění, přičemž je nutno zdůraznit, že výpověď matky poškozené a babičky poškozené se lišily v zásadních okolnostech. Zároveň poukázal na to, že právě on byl tím, kdo vyhledal pro poškozenou pomoc ve chvíli, kdy se dozvěděl, že ji měl údajně znásilnit. Také poznamenal, že vše vzniklo ve chvíli, kdy se s matkou poškozené od sebe odstěhovali, tedy mělo být zahájeno řízení stran péče o poškozenou. Nikdy by poškozené neublížil.

Obžalovaný B. vypovídal u hlavního líčení shodně jako v přípravném řízení a uvedl, že trestnou činnost nespáchal. S matkou poškozené – svědkyní Janou Š. byl devět let s tím, že dne 3. 9. 2015 mu od ní přišla SMS, že není šťastná a odchází od něj. Uvedl, že již jednou nahlásila Policii ČR, že řídí auto v podnapilém stavu. Jinak byl jejich vztah v pořádku, zhoršil se až v posledních dvou letech. Je pravdou, že ho někdy vyzvedávala v erotickém podniku, koneckonců sama tam kdysi pracovala. On tam však chodil pouze posedět s kamarády, nevyhledával žádné sexuální služby. Dne 10.

9. 2015 za ním svědkyně Jana Š. přišla a sdělila mu, že poškozená řekla své babičce – svědkyni Haně Š., že jí měl sahat mezi nohy. To ho velmi rozrušilo. Svědkyně Jana Š. měla rovněž požadavky na majetkové vyrovnání a také sepsali dohodu o styku s poškozenou. Poprvé ji měl o víkendu 30. 10. 2015. Při předání poškozené mu svědkyně Jana Š. oznámila, že poškozená říká své babičce - svědkyni Haně Š., že ji údajně nutil strkat mu prsty do zadečku a přitom čůral. Volal tedy svědkyni Haně Š., že to začnou nějak řešit, ta chtěla za vším udělat tlustou čáru. S tím rozhodně nesouhlasil a kontaktoval několik psychiatrů s tím, že poškozenou vyšetřila dr. C. se závěrem, že má podezření, že došlo ke spáchání trestného činu a vzhledem k oznamovací povinnosti je nucena toto nahlásit. Obžalovaný s tímto postupem souhlasil, neboť chtěl vědět, co se vlastně stalo. S poškozenou dříve možná někdy býval sám, ale určitě ne často. Koupal ji, ale ne sám, doma byla svědkyně Jana Š.. Uznává, že při hygieně byl velmi důsledný, ale poškozená nikdy neplakala. Při mytí ji samozřejmě mohl sáhnout na přirození, ale to bylo za účelem hygieny, nemělo to žádný sexuální podtext. Pokud poškozené nakoupil nové oblečení, nebyl to úplatek, ale její tehdejší oděv byl v takovém stavu, že bylo nezbytné nové oblečení pořídit. Současně vidá poškozenou jednou za 14 dní na pracovišti OSPOD. Vždy s ní měl hezký vztah.

Soud měl k dispozici výpovědi svědků.

Svědkyně Jana Š. - matka poškozené, vypovídala u hlavního líčení shodně jako v přípravném řízení. Uvedla, že v době, kdy se odstěhovala od obžalovaného, byla poškozená asi deset dní u jejích rodičů, kdy právě tehdy ji její matka – svědkyně Hana Š. volala s tím, že chtěla poškozenou umýt mezi nohama, přičemž ta se začala bránit, že nechce, aby jí dovnitř strkala prsty, že to dělá tatínek. Prý to nesměla nikomu říct. Poškozená jí to poté vše potvrdila. Zpočátku tomu nevěřila. Pak jí to ale začalo zapadat a začala si vyhledávat různé informace, kdy si přečetla knihu od prof. Weisse, který tam takový případ popisuje a zabývá se tím, že pedofil nikdy nesáhne na vlastní dítě, avšak muži, kteří mají nedostatečný sexuální život (případ obžalovaného a svědkyně), k tomuto mohou mít sklony. Dcera se stále ubezpečovala, zda ji má i nadále ráda, zda se na ni nezlobí. Poté šla k dětské doktorce, kde to nahlásila a doktorka jí dala kontakt na krizová centra, objednala poškozenou na začátek prosince 2015. Mezitím však obžalovaný vyhledal dr. C.. Co se týká vztahu obžalovaného s poškozenou, tak asi dva večery v týdnu s ní byl doma sám, kdy ona ji vykoupala, dala večeři a jela zpět do práce. Koupal ji asi třikrát. Asi třikrát ji měl na víkend na chalupě. Tam si to vždy užili. Někdy na ni křičel, protože byl pedantský na pořádek. Nikdy však nezaznamenala něco, co by nasvědčovalo tomu, pro co je obžalovaný trestně stíhán. V posledních letech začala být poškozená plačtivější. Ohledně nakoupeného oblečení uvedla, že jí poškozená sdělila, že řekla obžalovanému, že už jí to nesmí dělat a on jí koupil oblečení a říkal, ať o tom hlavně nikde nemluví. Ke vztahu s obžalovaným uvedla, že ji urážel, vyčítal jí, že nemá dostatečné zaměstnání. V současné době je poškozená u jejích rodičů, kde také chodí do školky. Ona tam jezdí na víkend a párkrát do měsíce vezme poškozenou do Prahy. Má strach, aby jí obžalovaný neunesl. Poškozená se stále ubezpečuje, že už jí to obžalovaný nebude znovu dělat, vypráví o tom na veřejnosti. Mluví o tom pokaždé, když ji vidí. Její chování se změnilo. Začala koktat. Na psychoterapii však nechodí, čekají, až se to vyřeší. Poškozená dochází pouze na logopedii. K uzavřené dohodě s obžalovaným sdělila, že tu uzavřela pod nátlakem, potřebovala majetkové vyrovnání.

Svědkyně Hana Š. - matka svědkyně Jany Š. a babička poškozené vypovídala u hlavního líčení shodně jako v přípravném řízení. Uvedla, že dne 13. 9. 2015 ji poškozená při koupání sdělila, že jí tatínek strká prsty mezi nohy a ona pláče. Nejdříve tomu nevěřila, ale poškozená o tom začala mluvit znovu a tak usoudila, že říká

pravdu. Informovala svědkyni Janu Š.. Opakovaný rozhovor s poškozenou nahrála na diktafon. Později o tom poškozená začala mluvit před jejím maželem – panem Ladislavem Š.. K nakoupenému oblečení uvedla, že ho poškozené koupil jako omluvu za to, co udělal, tak to řekla poškozená. V současné době o tom poškozená nemluví. Když se jí na něco zeptá, nechce odpovídat. Když se o tom začne mlvuit, koktá. O psychoterapii neuvažují, je u nich spokojená. Svědkyně Jana Š. na výzivu poškozené nic nepřispívá. Vidají se spolu asi 8x do měsíce. Vztah svědkyně Jany Š. a obžalovaného skončil, protože na ni neustále křičel. Zřejmě neunesl, že začala podnikat.

Ve smyslu § 211 odst. 1 tr. řádu byly čteny výpovědi následujících svědků.

Poškozená A. B. byla ve věci rovněž vyslechnuta, avšak při hodnocení výpovědi je třeba přihlížet k jejímu nízkému věku. Zejména uvedla a zároveň demonstrovala, jak jí obžalovaný sahal mezi nohy, dělal to při koupání. Ona mu sahala na zadek, když byl nahý a pak na ní spadl. Nikdo jí neřikal, že to má dělat. Na opakovaný dotaz, zda někdy plakala, když jí tatínek při koupání sahal mezi nohy, kroutila hlavou. Dotaz je s odstupem času položen znovu a poškozená opět kroutí hlavou, avšak kýve na dotaz, zda to řekla babičce. Nevzpomíná si, co řekla babičce. Poté kýve, že jí vyprávěla o tom, jak jí tatínek sahá mezi nohy. Nic dalšího podstatného nebylo v její výpovědi shledáno.

Svědčce T. B. – dcera obžalovaného, v přípravném řízení uvedla, že svědkyně Jana Š. jí vše řekla. Nevěřila tomu. Svědkyně Jana Š. se jí dotazovala, zda jí obžalovaný nedělal něco podobného, což kategoricky popřela. Obžalovaný jí o všem řekl dne 11. 12. 2015.

Svědčce Hana D. - zaměstnankyně kavárny, kde pracovala svědkyně Jana Š. uvedla, že dne 3. 12. 2015 tam přijel obžalovaný, a to za svědkyní Janou Š.. Slyšela, že spolu hovoří, zaslechla, jak obžalovaný říkal něco o tom, že ji zničí.

Svědčce Dita B. - bývalá manželka obžalovaného, v přípravném řízení uvedla, že se o celé záležitosti dozvěděla od svědkyně Jany Š., která jí někdy na konci září 2015 kontaktovala s dotazem, zda důvodem, proč po rozvodu nechtěla bývalému manželovi svěřovat svou dceru T., nebylo to, že by jí snad otec v minulosti zneužíval. Odpověděla, že je to nesmysl. Doma se pak před dcerou – svědkyní T. B. o rozhovoru zmínila a dcera jí řekla, že jí svědkyně Jana Š. se stejným dotazem volala již několik dní předtím. Následující den jí telefonoval také obžalovaný, který byl zoufalý, říkal, že se poškozená chová divně. Také říkal o podezření ze zneužívání. Řekl jí, že chce vědět, co se stalo. Na závěr uvedla, že se jí celé obvinění nezdá, je to divné, nesedí to k němu, není to jeho styl. Pokud jde o jejich sexuální život v minulosti, vše bylo v pořádku, vedli normální sexuální život, nepozorovala žádné úchytky.

Svědčce Katarína H. - bývalá manželka obžalovaného, uvedla, že tohoto zná od roku 1991, v září 1992 se jim narodil syn, žili spolu krátce, asi jen do roku 1994. Jejich vztah byl vždy dobrý, vycházeli spolu dobře i po rozvodu. O věci, ze které je obviněn, se dozvěděla od něj poté, co byla předvolána k výslechu, osobně k tomu nemá co říct, jeho současnou rodinu nezná. Osobně si myslí, že by takového jednání nebyl schopen.

Soud vycházel i ze znaleckých posudků.

Ohledně obžalovaného byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie – psychiatrie. V závěrech znaleckého posudku znalci uvedli, že jde o

jedince intelektově nadprůměrného, není osobností zvýšeně agresivní, není zvýšeně disponován k agresivitě ve stresových situacích. Je konzumentem alkoholu bez známek závislosti. Nebyla u něj zjištěna žádná duševní choroba, porucha, ani sexuální deviace. Pokud se dopustil předmětného jednání, pak nejednal pod vlivem psychopatologických, ani sexuálně deviantních motivů. Je plně schopen rozeznat společenskou škodlivost takového jednání. Bude-li obžalovaný shledán vinným, není indikováno žádné ochranné léčení, ani psychiatrické či protialkoholní, ani sexuologické. Obžalovaný je schopen účastnit se trestního řízení a chápat jeho smysl.

Prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D., DSc. Byl vyslechnut v rámci hlavního líčení, kde se odvolal i za znalce MUDr. Zvěřinu na závěry vypracovaného znaleckého posudku a stvrdil je. Dále neuvedl žádné nové skutečnosti.

I poškozená byla vyšetřena stran jejího duševního stavu, kdy v rámci toho byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie dětí. Znalkyně ve svých závěrech uvedla, že intelektové dispozice poškozené jsou v pásmu vývojové normy, určitým problémem je v řeči méně zřetelná výslovnost, která ztěžuje verbální kontakt. Reaguje rozpačitě a nejistě na nové situace. Kognitivní schopnosti odpovídají úrovni věkové normy předškolního dítěte. Obecná věrohodnost je průměrná v relaci k věkové normě, je ovlivněna zvýšenou emocionalitou, ovlivnitelností, sugestibilitou, zejména při reprodukci událostí, pro které není z hlediska věku dostatečně mentálně vyspělá. Specifická věrohodnost její výpovědi je limitována v důsledku věku, úrovní kognitivních funkcí a také předchozími hovory o vyšetřovaných událostech. Aktuálně u poškozené nebyly zjištěny psychopatologické známky v projevech, ani matka takové projevy neuvádí a nevidí jako potřebnou další péči. Poškozená má pouze omezené informace o psychosexuálních otázkách, neboť jde o dítě předškolního věku.

U hlavního líčení byla vyslechnuta zpracovatelka znaleckého posudku – Doc. PhDr. Jana Kocourková. Rovněž se odvolala na závěry ve znaleckém posudku a strdila je. Dále uvedla, že záznam hovoru s babičkou, který byl založen do spisu, se jí zdál být jako významnou skutečností, kdy z hlediska rodinného zaujetí tímto tématem toto mohlo poškozenou ovlivnit. Pokud o tom s poškozenou často hovořili, pak mohlo dojít k jejímu ovlivnění. Pokud by např. dospělá osoba projevila náznak, že jí otec myje v oblasti genitálií a dále by dospělá osoba rozvíjela otázky směřující k nějakému zneužívajícímu chování, tak by to dítě mohlo na otázky kývat nebo se do situace vžít v důsledku sugestibility. Pokud by dítě čelilo nějakým sexuálním atakům, kdyby cítilo bolest, tak tam by s největší pravděpodobností bylo vyšetřením dobře zachytitelné nějaké případné traumatické prožívání, strach, úzkost z osoby, která bolest působila, a to v případě poškozené nezjistila. Zároveň nezjistila u poškozené žádné následky, ani matka, školka či pediatr nic neuvedli. Stran sdělení Dr. C. znalkyně uvedla, že není jasné, které závěry učinila na základě vyšetření poškozené, a které na základě informací od dalších osob.

Soud měl k dispozici i listinné důkazy.

Trestní stíhání obžalovaného započalo na základě žádosti o součinnost od Úřadu Městské části Praha 20, odbor sociálních věcí a školství, ve které je uvedeno, že na základě sdělení od dr. C. existuje podezření na spáchání trestného činu. Dr. C. ve sdělení informovala o tom, že dne 10. 11. 2015 na žádost obžalovaného B. provedla psychologické vyšetření poškozené s tím, že má podezření na spáchání trestného činu na dítěti a věc je třeba prošetřit. Poškozená byla při vyšetření plachá, téměř nemluvila, avšak na plyšákovu ukazovala, že jí obžalovaný sahal mezi nohy. Matka poškozené trvala na své přítomnosti při vyšetření.

Úřední záznam ze dne 27. 1. 2016 dokládá, že ve školce je poškozovaná oblíbená v kolektivu, vychází dobře s dětmi. Téměř vůbec nepláče. V jejím chování nebyly zaznamenány žádné změny. Nikdy se nezmínila, že by jí obžalovaný nějak sexuálně obtěžoval. Pouze se zmínila dětem, že na ni občas křičí.

Z lékařské zprávy Kliniky JL, s.r.o., gynekologie a porodnictví, ze dne 7. 12. 2015, vyplývá, že poškozovaná má srůst protilehlých stran poševního vestibula při nesprávné hygieně vulvy. Jinak vše bez hematomů či známek násilí.

Z lékařské zprávy MUDr. Hany B., praktický lékař pro děti a dospělé, ze dne 24. 2. 2016, vyplynulo, že poškozovaná byla dne 10. 12. 2014 vyšetřena, kdy si stěžovala na bolest v oblasti konečníku, kde byla nalezena drobná fissura. Byly doporučeny koupele v bylinách a Sudokrem krém.

Soud měl k dispozici rovněž záznamy z asistovaného styku ze dne 11. 12. 2015, 29. 1. 2016, 26. 2. 2016. Při prvním asistovaném styku se poškozovaná na obžalovaného moc těšila, vybafla na něj a skočila mu do náruče. Bez zábran spolu komunikovali, na závěr si dali pusy. K druhému asistovanému styku přivádí poškozovanou její matka a babička. Matka je váhavá, poškozovaná rovněž, schovává se za matku. Tedy velmi výrazná změna. Nakonec uvidí otce – obžalovaného a skočí mu do náruče. Vše probíhá standardně. Na třetí asistovaný styk přichází poškozovaná s matkou, babičkou a dědečkem. Dědeček poškozované – pan Ladislav Š. naváže rozhovor s pracovnící OSPOD s tím, že pochybuje o průběhu styku. Údajně nechává obžalovaného s poškozovanou samotné a on ji pak přesvědčuje, aby nic neříkala Policii ČR. Pracovnice OSPOD toto naprosto vyvrací. Pan Š. pokračuje s tím, že poškozovaná jim sdělila, že obžalovaný za ní vlezl do stanu, kde jí říkal, že nesmí nic vypovídat na Policii ČR. Pracovnice OSPOD tuto skutečnost opět neguje, neboť obžalovaný by se do stanu nevešel a rozhodně za ní do stanu nešel, měla je celou dobu pod dohledem. Ani nenastala situace, že by poškozované sliboval, že jí za odměnu vezme k moři. Nic takového obžalovaný neříkal. Poškozená je nadále smutná a zaražená. Otce neví. Po několika minutách se však rozvazuje a začíná s otcem opět normálně komunikovat.

Soud měl k dispozici také opis RT obžalovaného, rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. 10. 2010, sp. zn. 9T 124/2010, rozsudek Okresního soudu Praha – východ ze dne 17. 2. 2011, sp. zn. 1T 261/2010, usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 2. 6. 2011, sp. zn. 11To 183/2011.

Do spisu byly rovněž založeny dvě nahrávky pořízené svědkyní Hanou Š. Z těchto je zřejmé, že poškozované jsou pokládány sugestivní otázky, na které pokaždé odpovídá jinak. Je na ní vyvíjen nátlak a poškozovaná nejeví zájem, moc neodpovídá a dělá si „své“ věci.

Státní zástupkyně ve své obžalobě argumentovala především tím, že projednávaná trestná činnost spáchaná obžalovaným tak, jak je mu kladena za vinu v žalobním návrhu, je prokázána zejména výpovědí poškozované, svědkyně Jany Š. a svědkyně Hany Š. s tím, že provedeným vyšetřováním byly zjištěny a nashromážděny důkazy odůvodňující závěr, že došlo k naplnění skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm.

a), odst. 3 písm a) tr. zákoníku. Rovněž uvedla, že státní zástupce je povinen ve věci podat obžalobu i za situace, kdy důkazní stav není jednoznačný a jsou zjištěny důkazy svědčící jednak ve prospěch obviněného, jednak důkazy obvinění zeslabující. Jen soud může hodnotit důkazy a rozhodnout o vině či nevině obviněného.

V průběhu hlavního líčení soud provedl veškeré důkazy týkající se této trestné činnosti vyjma navrhovaného výslechu Dr. C., která vyšetřovala psychický stav poškozené a výslechu Ladislava Š. – dědečka poškozené. Soud tyto návrhy na doplnění dokazování zamítl, neboť tyto osoby objektivně nemohou do věci přinést nic podstatného. Soudu postačuje sdělení Dr. C., jež bylo založeno do spisu, a na jehož základě bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného. Ohledně výslechu Ladislava Š. je soud přesvědčen, že stran výslechů osob, které se pohybují v bezprostřední blízkosti poškozené, postačuje provedený výslech svědkyně Jany Š. jako matky poškozené a svědkyně Hany Š. jako babičky poškozené.

Po takto provedeném hlavním líčení ale nezbyvá než konstatovat, že soud byl vystaven vážné důkazní nouzi, kdy provedené důkazy v podstatě ani neumožňují vyslovit důvodné podezření, že stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán. Soud v první řadě zjistil z výpovědí, že obžalovaný byl občas s poškozenou sám, i když on uvádí, že jí nikdy sám nekoupal, naproti tomu svědkyně Jana Š. říká, že ano, i když zároveň uvádí, že poškozenou vykoupala, dala jí večeri a teprve poté odjela a obžalovaný jí tedy pouze uspával. Lze tedy usoudit, že příležitost a prostor pro předmětné jednání, byť v malé míře, obžalovaný mohl mít. Soudu však přijde zarážející následný sled událostí. Poškozená měla své babičce sdělit celou událost, jak plyne z její výpovědi, přičemž svědkyně o tomto pořídila audio a video nahrávku, ze kterých je zřejmé, že poškozená nejeví žádný zájem o tuto diskuzi, nezajímá jí to a nechce odpovídat pořád na ty samé otázky dokola, přičemž občas opovídá kladně, posléze na tu samou otázku záporně. Občas neodpoví vůbec. Z videonahrávky se také zdá být zřejmé, že poškozená možná občas ani dotaz nevnímá a něco zkrátka odpoví, neboť je zabraná do jiné činnosti úměrné jejímu věku. Vše se následně dozvěděla matka poškozené, jak sama uvedla a jediné, co udělala, bylo to, že zašla k pediatrovi, dostala kontakt na krizová centra a objednala poškozenou na konec roku, jak uvedla. Tím skončilo veškeré snažení a situaci nijak dál neřešila. Naproti tomu obžalovaný byl ten, který vzal poškozenou na vyšetření k Dr. C., ze kterého má soud k dispozici informaci o průběhu, neboť měl pocit, že toto by se mělo nějak řešit, jak uvedl při svém výslechu. K tomu je nutno také připočíst výrok babičky – svědkyně Š., které volal obžalovaný ve chvíli, kdy mu matka předávala poškozenou, kdy svědkyně sdělila, že nic řešit nebudou a za vším udělají tlustou čáru, jak vyplývá z výpovědi právě obžalovaného. Na tomto místě je třeba se pozastavit, neboť soudu přijde minimálně zvláštní, že se svědkyně Hana Š. dozvěděla o skutečnosti, že obžalovaný poškozenou nějakým způsobem sexuálně obtěžoval, a nechce to řešit a za vším udělat tlustou čáru. S velkým údivem se soud pozastavil rovněž nad tím, že matka poškozené za této situace půjčila obžalovanému poškozenou na celý víkend, přičemž na dotaz, zda se nebála, že se to bude opakovat, uvedla, že věděla, že obžalovaný má novou přítelkyni a před tou by to snad neudělal. Tento výrok svědkyně považuje soud za velmi pochybný. Svědkyně Jana Š. k tomu dále uvedla, že na dohodu o styku otce s Aničkou přistoupila zejména proto, že potřebovala majetkové vyrovnání. Nelze si představit, že by matka dala na víkend své dítě osobě, o které se domnívá, že se na vůči němu dopouští sexuálního jednání, z důvodu majetkové vyrovnání, které by bylo pro ní příznivé. Rovněž je nutné poukázat na rozporuplné výpovědi svědkyně Jany Š. a svědkyně Hany Š., kdy matka u výslechu stále dokola opakovala, jak o celé události poškozená stále mluví, pořád se ujišťuje, že jí má ráda a že jí to tatínek už nikdy nebude dělat a rovněž o tom hovoří na veřejnosti, také koktá a její chování se rozhodně změnilo. Naproti tomu babička poškozené uvedla, že poškozená o tom již vůbec nemluví. Z úředního záznamu o provedeném šetření ve školce je zřejmé, že u poškozené nejsou žádné změny pozorovány. Pro úplnost soud dodává, že poškozená je fakticky v péči prarodičů, kdy matka ji navštěvuje o víkendech. Údajně z důvodu, že jí nechce mít v Praze, neboť se obává, že by jí obžalovaný unesl. Rovněž z

posledního záznamu o asistovaném styku je zřejmé, že i dědeček poškozené osočuje obžalovaného z jednání, které však bylo pracovníci OSPOD naprosto kategoricky popřeno, přičemž ze záznamů je zřejmé, že poškozená má k obžalovanému velmi kladný vztah. Pro úvahy soudu měl rovněž velký význam zpracovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie dětí, kdy znalkyně u hlavního líčení uvedla, že pokud o tom s poškozenou často hovořili, pak mohlo dojít k jejímu ovlivnění. Pokud by např. dospělá osoba projevila náznak, že jí otec myje v oblasti genitálií a dále by dopřelá osoba rozvíjela otázky směřující k nějakému zneužívajícímu chování, tak by to dítě mohlo na otázky kývat nebo se do situace vžít v důsledku sugestibility. Pokud by dítě čelilo nějakým sexuálními atakům, kdyby cítilo bolest, tak tam by s největší pravděpodobností bylo vyšetřením dobře zachytitelné nějaké případné traumatické prožívání, strach, úzkost z osoby, která bolest působila, a to v tomto případě nezjistila. K výpovědi poškozené soud dodává, že z této v podstatě nevycházel, neboť poškozená je tak nízkého věku, že její věrohodnost může být snadno ovlivněna dalšími skutečnostmi, jak uvedla znalkyně ve svém znaleckém posudku. Soud z provedeného dokazování dopěl k závěru, že trestný čin se nestal, neboť všechny důkazy svědčí v nevinu obžalovaného, kdy tento byl ve věci velmi aktivní, sám vyjednal vyšetření poškozené, kdy matka naproti tomu byla velmi pasivní a nutno připomenout také skutečnost, že matka poškozené podala lživou výpověď, kdy tvrdila, jakou poškozená utrpěla újmu, jak o tom stále mluví, jak se změnilo její chování, což zcela zjevně není pravdou. Z nahrávek pořízených svědkyní Hanou Š. je zřejmé, že poškozená byla vystavována neustálým diskuzím a dotazům, kdy ve spojení se závěry znaleckého posudku zpracovaného na poškozenou, čímž mohl být celý příběh právě tímto chováním poškozené vsugerován, přičemž ta je tomu vzhledem ke svému věku náchylná. Za takovéto situace soud není schopen učinit kategorický závěr o vině obžalovaného. Soud si zároveň dovoluje tvrdit, že dokonce ani v rovině pravděpodobnostní, nelze vyloučit, že podezření vůči obžalovanému vzniklo z nešťastné shody okolností, které se na sebe započaly řetězit v souvislosti se zjevně hlubokým rozvratem vztahu mezi obžalovaným a svědkyní Janou Š.

Nezbývá tedy než konstatovat, s ohledem na shora uvedené, že po vyčerpání všech dosažitelných důkazů opatřených a provedených za součinnosti stran a na základě výsledků provedeného dokazování, nemůže soud s kategorickou jistotou uzavřít, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán. Proto soud podle § 226 písm. a) tr. řádu obžalovaného zprostil obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 1 KZV 230/2015, pro zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán.

K trestnímu řízení se se svým *nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích* skrze kolizního opatrovníka řádně a včas připojila poškozená nezl. A. B., nar. xxx. V situaci, kdy soud obžaloby obžalovaného v plném rozsahu zprostil, nezbylo, než poškozenou podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázat s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do 8 /osmi/ dnů od doručení jeho obsahu odvolání u zdejšího soudu. Rozsudek může odvoláním napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvoláním napadnout státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch

nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Rozsudek může odvoláním napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání proti rozsudku zdejšího soudu rozhoduje Vrchní soud v Praze. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 5. září 2016

Mgr. Stanislav Králík, v.r.
předseda senátu

Za správnost:
Blanka Křížková

Tento rozsudek ze dne 5.9.2016, č.j. 56T 3/2016 nabyl právní moci dne 9.9.2016 a vykonatelnosti dne 9.9.2016. Připojení doložky provedla Blanka Křížková dne 30.9. 2016.